

No. 10. }

10de Marts 1889.

{ 15de Merg.

Den første Bøn.

(Sndjendt).

"Helliget worde dit Navn."

I denne Bøn bedes om, at Guds Navn maa blive helliget. Guds Navn er i sig selv aldeles helligt; men her i denne Bøn bede vi, at det maa blive helliget hos os. Menneskene er ofte meget ængstelige for sit gode Navn og Rygte. Mangt et Menneske kan ofte slaa til en anden, naar han taler ilde om ham; ja, det hænder undertiden, at en kan slaa en anden ihjel, fordi han har talt ilde om ham. Dersom en stulde kalde dig eller din Fader en Løgner eller en Tyv, vilde du da ikke blive vred paa ham?

Hvorledes stulde du da sole dig tilfreds, dersom du horte nogen vanhellige din hjære himmelske Faders Navn? Mange bruger endog Guds Navn

sammen med frygtelige Forbandelser. Hvilken forfærdelig Synd! De glemmer, at Gud medrette kunde tage deres Liv i et Dieblif.

Naar vi beder: "Helliget worde dit Navn," saa beder vi om, at alt det, som hører Herren til, maa blive helliget, ikke alene hans egentlige Navn, men ogsaa hans Egenstaber, Ord, Sakramenter og Gjæringer. Naar vi læser slittig i Guds Ord og lever derefter, saa bliver hans Navn helliget blandt os. Bibelen er Guds Ord, og den lærer os Guds hellige Vilje. Vi burde alle elske Bibelen og læse slittig i den. Der fortælles, at Kong Edward den 6te af England engang kyskede en Bibel, som en anden havde traadt paa, for at vise, hvor høit han elskede den.

Kjære Børn, vi kan ikke noksom bede Gud, at hans Navn maa blive

helliget paa Jorden. Elsker vi Gud, saa ligger hans Navn og Vre os forst og fremst paa Hjerte. Vi skal bede Gud udrydde de stumme Afguder blandt Hedningerne, og at hans Navn mere og mere maatte helliges baade blandt dem og os. I erindrer maasse, hvorledes Gud straffede Filisterne, da de vanhelligede Guds Ark, idet de satte den i Afguden Dagens Tempel, og hvorledes Dagon faldt paa sit Ansigt foran Arken og hans Hoved og Hænder blev afhugne (1 Samuels Bog 5te Kapitel). Saaledes straffer Gud den, som vanhelliger hans Navn.

Vil ikke du gjøre, hvad du kan, for at Guds Navn maa blive helliget? Du kan gjøre det ved at gaa slittigt til Kirken, paa Søndagskolen og Religionskolen, ved at faa andre med dig til at gjøre det samme og tage Guds Ord tilhjerte. Læs slittigt i Bibelen saa vil du finde meget om Guds Storhed og Herlighed. "Himmelen fortæller Guds Vre, og den udstrakte Befæstning forkynder hans Hænders Gjerninger" (Salme 19, 1). Solen, Maanen og Stjernerne priser Gud. Hvor ofte bedes denne Bøn, uden at man tænker paa, hvad den betyder, og paa ham, som hører derpaa? Tror du, at Gud har Behag i en saadan Bøn?

Jeg vil fortælle dig om en liden Pige, som hedte Marie. Hun oplæste sin Bøn meget fort og tankeløst en Morgen, før hun kom ned til Profost. Hendes Bedstefader hørte paa hende og tænkte, at han vilde lære hende lidt. Da hun kom ned, sagde han til hende: "Marie, gaa bort til Kapteinen og sig, at han skal sende mig et Stykke

Brød og en Steg." Kapteinen var en rig Mand, som boede i Nærheden. Marie stod stille og saa paa sin Bedstefader.

"Hvorfor gaar du ikke?" spurgte han.

Marie svarede: "Kapteinen er en stor Mand, og han vil anse det for en stor Frækhed af en liden Pige som mig at bede ham om saadanne Ting og paa den Maade."

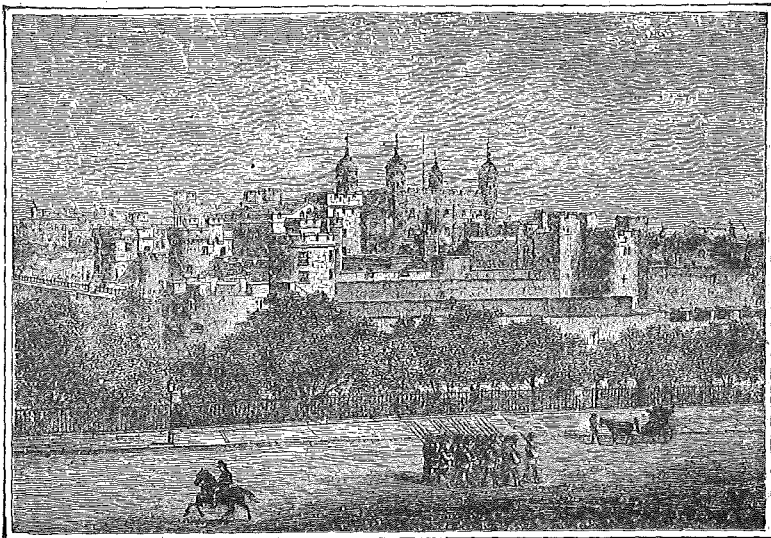
Bedstefaderen sagde: "Marie, jeg hørte idag tidlig, at du talte med en, som er meget større end Kapteinen og bad ham om mange gode Ting; og alligevel talte du saa fort og ligegyldigt, som om du skulde tale med dine Legekammerater."

Marie forstod godt, hvad han sigtede til, og blev skamfuld. Han gav hende derpaa disse Ord af Skriften at lære: "Hvo er du, at du vil frygte for et Menneske, som skal dø og for et Menneskes Barn, som skal blive som Hø? Og du glemte Herren, som har gjort dig, som udbredte Himmelen og grundfæstede Jorden." Esaias 51, 12, 13.

En afrikansk Fyrste sendte engang et Gesandtskab med kostelige Gaver til Dronning Viktoria af England og bad hende om at meddele ham Grunden til Englands Storhed og Berømmelse. Da svarede Dronningen, idet hun oversendte ham en prægtig indbundet Bidel:

"Sig til Fyrsten, at denne er Grunden til Englands Storhed."

Det gamle kongelige Slot i London.

Kirke-Lotteri.

En Gut forbausede sin kristelige Moder ved at bede hende om en Dollar for at købe et Nummer i et Lotteri, hvorved et Soluhr skulde bortloddess i en Saloon. Moderen blev forskrækket og afflog hans Begjæring. "Men, Moder," sagde han, "du bagte jo en Kage med en Ring i, for at den skulde bortloddess ved Søndagsstolefajren?"

"Ja, min Gut," sagde hun; "det var til Indtægt for Kirken."

"Men dersom Lotteri er urigtigt," svarede Guttlen, "kan da det, at det er for Kirken, gjøre det ret? Vilde det være rigtigt af mig at stjæle Penge for at lægge dem i Kollekten? Og dersom det er ret at bortlodde for

Kirken, er det da ikke ret for mig at vinde dette Uhr, hvis jeg kan?"

Den gode Moder vidste ikke, hvad hun skulde svare Drengen. Og det er vist ikke godt for andre heller at modbevise hans Argument.

(Pioneer).

Godt Raad.

Lær i eders Ungdom godt og grundigt saameget I kan. Fremfor alt lær den hjære Katekisme aldeles nøiagtigt udenad, saa at I idetmindste ved, hvordan man skal blive salig. Men dernæst samle ogsaa alle slags nyttige Kundskaber; thi ingen af eder ved, om han ikke engang ganske nødvendigt faar Brug derved.

Barnets Morgenbøn.

Taf ste Gud Fader, Søn og Mand!
Du holder alting i din Haand,
Du hører naadig Barnets Bøn,
Du kender alt, du ser i Øjn.

Jeg sumred sødt paa Moders Skjød,
Jeg hvilede paa Buden blød,
Dit Ord vaaged — albrig lov;
Dets ste dig evig Tak og Lov.

Paa Natten følger Morgenstund,
Dag altid ny er din Misfund;
Jeg altid svag og skrøbelig,
Du trofast, stærk, paa Naade rig.

O Herre hjælp mig denne Dag
At vandre ret dig til Behag!
Naar Foden glider, staa mig bi,
Fra Satans List mig naadig fri!

Gud overalt jeg elske maa,
Min Far og Mor tilhaande gaa;
Ja Søster, Bror og hver især
Jeg bør af Hjertet have kjær.

O at jeg varlig vandre kan,
Mens jeg er her i Fiendens Land,
Og naar mit Dagværk her er endt,
Til Himlens Hvile du mig hent!
A. D. A.

To Slags Rettesnor.

"Bibelen er for noie og gammel-
dags," sagde en ung Mand til en
graahaaret Ven, som raadede ham til
at granske Guds Ord, dersom han
vilde lære, hvordan han burde leve.
"Der er nok af Bøger nutildags, som
ere moralske nok, og som ikke lænke-
binder en saaledes som Bibelen."

Den gamle Njebmand vendte sig til
sin Pult og tog frem to Linealer

('rulers'), af hvilke den ene var noget
bøiet. Han gjorde en Linje med dem
begge og rakte taus de tegnede Linjer
til den unge Mand.

"Nu," sagde Ynglingen, "hvad mener
De?"

"Den ene Linje er ikke lige og ret,
ikke sandt? Naar du mærker ud dit
Livs Vej, saa tag ikke en kroget Rette-
snor." (Christian Worker).

Opløsninger

a) paa Gaaden i No. 12 f. A.:
K j æ r l i g h e d.

b) paa Gaaden i No. 1 d. A.:
D ø d.

(Vigtig opløst af M. N. C., Niagara,
Dac.; M. J. C., Seely, Minn.; H. H.,
Twin Valley, Minn.; Mrs. D. T. L.,
Lyle, Minn.; R. P. K., Benson, Minn.;
G. D. L., Myrtle, Minn.; Mrs. C. L.,
Closter, Nebr.; W. L. D., Manitowoc,
Wis.; J. C. A. T., Bristol, Iowa; A.
S., Swenoda, Minn.).

c) paa Gaaden i No. 2 d. A.:
S k a m m e l.

(Vigtig opløst af G. D. L., Myrtle,
Minn.).

Gaade.

Det er saa gennemsigtigt, let og tyndt,
Og du det ofte ser som Damepynt
At slagre lystigt for de lette Vinde.
Føi til et 'A', saa nævnes en Gudinde.
Og omvendt læst en Drot fra Hebenold
(Foruden 'A') med Harnisk, Sværd og
Sjold.

T. V. R.

Entered at the post office Minneapolis,
Minn., as second-class matter.

"Fædrelandet og Emigrantens" Trykkeri,
Minneapolis, Minn.